

Brev från Selma
Lagerlöf till
Valborg Olander:
1935-1940 &
odaterat : Ep.
L...

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

Mårbacka 24.1. 1937.

Kära, älskade.

Tack för det långa brevet igår.
Det var roligt att höra, att du har
glädjts av Handeltidningen. Jag
har också mycket glädje av min
familjans - pen. Den håller bläck
märkvärdigt länge och proff-
man är bra att skriva med,
just så handskan ännu är litet
darrande, så att stilen ser osä-
ker ut, men det är inte penna-
fel. Apropos det, så tycker jag att,

att den där Kulen på armen har knäpitt
ihop. Den försvinner nog, men i alla fall
det fort. Jag skall väl också bekänna, att
jag blev så trött på bältrosen, som aldrig tog
slut, att jag satte Hala-lampa på den för
ett par dar sedan utan att fråga dok-
torn. Den torkar fortare bort än, men
den värker om kvällarna. Jag tänker
så mycket för rådet och ångrar, att
jag i alla fall har följt det för.
Så synd om dig som har fått sjuk-
igen, men Lyster är ju så ung, så att
hon snart skall övervinna en influ-
ensa. Men bra tråkigt är det att ha
en främsvande liggande sjuk. Man
känner ett sådant närvar. Jag
tycker, att det är bra retsamt med

all den sjukdom, som jämt förföljer
oss två, man blir så utledsen på den.
Du undrar väl på vad jag tar mig
till om dagarna. Jo, vet du, jag har
fått en idé, som jag har väntat på
ett helt år, jag såg plötsligen för mig
en morgon hur jag skulle kunna
göra Gösta till en riktig teaterpjäs.
Inte till bara en bit av ett skåde-
spel, som den nu är, utan till ett
sammantvånghägnande helt. Det är
mycket märkvärdigt. Om jag hade
fått den idén förra hösten, då
den trycktes i Stockholm skulle
den kanske blivit godad över
hela världen. Men nu skriver
jag den i alla fall på det nya sättet.
Det skall bli bra roligt att
se hur det lyckas. Detta har

gag medertechmann breven - Vad de är för ena
förhållningar. Gag tror ändå inte att procka är annat
än en beundring.

Din alltid
Edna.

emellertid hållit mig vid gott hu-
mör. Jag har tänkt mig att om jag
inte hade fått ligga så här stilla och
tänka, så hade väl aldrig den där
iden kommit till mig nu!

Ida Bäckmann är i Karlstad och
hedrar någon och av sina kusiners
födelsedag. Jag får väl också en
släng av eleven. Det är mycket
störande just nu. — Så synd det
är om Andens. Jag har också
frågat om vad jag är skyldig,
men inte kunnat få besked.

Detta eller rättare dina brev ha
kommit nu. Tack för översätt-
ningarna. Så mycket arbete du har
haft! Det tycks ju som att procka
skulle vara reuhärlig och då skall